

ihalenin feshi istemine
ilişkindir. İhalenin feshini
şikayet yolu ile talep eden
ilgili, vaki yolsuzluk
neticesinde kendi
menfaatlerinin muhtel
olduğunu ispata mecburdur.
Satış bedelinin, muhammen
bedelin yüzde yüzünün üstünde
olması halinde zarar unsuru
oluşmayacağından, ihalede
zarar unsurunun
gerçekleşmediğinin kabulü
gerekir. Bu durumda
şikayetçinin ihalenin feshini
istemekte hukuki yararı
yoktur. Mahkemece istemin bu
sebeple reddi gerekir. İşin

esasına girilmeden ihalenin feshi talebinin reddi halinde şikayetçi aleyhine para cezasına hükmedilemeyeceği öngörülmektedir. Şikayetçinin ihalenin feshi istemi zarar unsuru yokluğu sebebiyle ve işin esasına girilmeden reddedileceğinden aleyhine ihale bedelinin %10'u oranında para cezasına hükmedilmesi isabetsizdir.

T.C.

Yargıtay

12. Hukuk Dairesi

E: 2015/34457 K: 2016/7021 K.T.: 10.03.2016

DAVA : Yukarıda tarih ve numarası yazılı mahkeme kararının müddeti içinde temyizen tetkiki şikayetçi borçlu tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya mahallinden daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü :

KARAR : 1-)İşin niteliği bakımından temyiz tetkikatının duruşmalı olarak yapılmasına, HUMK'nun 438. ve İİK'nun 366. maddeleri hükümleri müsait bulunmadığından bu yoldaki isteğin reddi oybirliğiyle kararlaştırıldıktan sonra işin esas

incelendi:

2-)Sair temyiz itirazları yerinde değil ise de;

İİK'nun 134/8. maddesinde; "İhalenin feshini şikayet yolu ile talep eden ilgili, vaki yolsuzluk neticesinde kendi menfaatlerinin muhtel olduğunu ispata mecburdur" düzenlemesi yer almaktadır.

Somut olayda, ... İli ... İlçesi, ... Mahallesi, 231 Ada 17 Parsel'de kayıtlı 4. kat 9 bağımsız bölüm numaralı 425.000,00 TL muhammen bedelli taşınmazın, 452.000,00 TL'ye satıldığı ve dolayısıyla satış bedelinin taşınmazın muhammen bedelinin üzerinde olduğu görülmektedir.

Yerleşik Yargıtay uygulamasına göre satış bedelinin, muhammen bedelin yüzde yüzünün üstünde olması halinde zarar unsuru oluşmayacağından, ihalede zarar unsurunun gerçekleşmediğinin kabulü gerekir. Bu durumda şikayetçinin ihalenin feshini istemekte hukuki yararı yoktur. Mahkemece istemin bu sebeple reddi yerine işin esasının incelenerek sonuca gidilmesi yerinde değil ise de, sonuçta istem reddedildiğinden bu husus bozma nedeni yapılmamıştır.

Ancak İİK'nun 134. maddesinin ikinci fıkrasının son cümlesinde işin esasına girilmeden ihalenin feshi talebinin reddi halinde şikayetçi aleyhine para cezasına hükmedilemeyeceği öngörülmektedir. O halde, şikayetçinin ihalenin feshi istemi zarar unsuru yokluğu sebebiyle ve işin esasına girilmeden reddedileceğinden aleyhine ihale bedelinin %10'u oranında para cezasına hükmedilmesi isabetsiz olup, mahkeme kararının bu sebeple bozulması gerekmele beraber anılan yanlışlığın giderilmesi yeniden yargılama yapılmasını zorunlu kılmadığından kararın düzeltilerek onanması yoluna gidilmiştir.

SONUÇ: Şikayetçi borçlunun temyiz itirazlarının kısmen kabulü ile İstanbul 23. İcra Hukuk Mahkemesi'nin 01.10.2015 tarih ve 2015/972 E, 2015/972 K. sayılı kararının hüküm bölümünde yer alan "İİK'nın 134. maddesi gereğince, davacının, ihale bedelinin %10'u olan 45.250,00 TL para cezası ile cezalandırılmasına ve hazineye gelir kaydına," dair 2. bendinin tamamının karar metninden çıkarılmasına, kararın düzeltilmiş bu şekliyle İİK'nın 366. ve HUMK'un 438. maddeleri uyarınca (ONANMASINA), mahkeme kararı düzeltilerek onandığından harç alınmasına yer olmadığına, ilamın tebliğinden itibaren 10 gün içinde karar düzeltme yolu açık

olmak üzere, 10.03.2016 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.